

ΑΠΟ ΤΑ ΞΕΝΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΟΥ ΜΩΡΙΣ ΝΤΕΚΟΜΠΡΑ

(Ο άνθρωπος, ο μπεσέμ, ο συγγραφέας, ο ταξιδευτής)

ΝΑΣ Γάλλος λογογράφος, ο οποίος συνδέεται φιλικώτατα με το Μωρίς Ντεκομπρά...

περιοδικό με σύντομη βιογραφία του συμπληρωματικού μυθιστοριογράφου.

Ο Μωρίς Ντεκομπρά θα μπορούσε να σχηματίσει μια ήπειρο με τον κόσμο των θαυμαστών και των θαυμαστριών του...

Με άλλα λόγια, έχει όλα τα χαρακτηριστικά του ανθρώπου για να γίνει από τους πλησίον του...

Πέρασε, βέβαια, πολύς καιρός από τότε. 'Όσο δεν θα μπορούσα να πω ότι ο Μωρίς άλλαξε στο διάστημα αυτό...

Τα τραγούδια αυτά είχαν μεγάλη επιτυχία στους κύριους τόνους μουσικής και των ξενύχτινων της Μονμάρτης.

Ο Μωρίς επέστρεψε για να κοιμηθεί στη σοφίτα του, με την άνταχτή του ήλιου, Κοκτοσάνε διαρκώς κι' όταν έβλεπε νερό...

—Τ' σου συμβαίνει, Μωρίς; τον ρωτήσαμε. Κανένα τραγικό άτυχημα μήπως; —Όχι! —'Εχασες πολλά λεπτά στο πάθος; —Θά' εχανα... αν εχνα... —Λουτάν; —Λουτάν... Είμαι ερωτευμένος—μυθώσε ο Μωρίς με υφος με-

λαγχολόμο, σαν να έδραζε επίκευλο λόγο.

Ο Μωρίς ερωτευμένος! Θεέ μου! Τι τρομερά και άπιστευτα πράγματα συμβαίνουν σ' αυτόν τον κόσμο!

Ετσι ο Μωρίς ξαναρχισε να γράφει σατυρικά τραγούδια και εθιμογραφήματα. Φαινότανε σαν να είχε λησμονήσει την αγάπη του για το μοντέλο.

Όταν ξέσπασε η θύελλα του πανερωπαϊκού πολέμου, ο Μωρίς Ντεκομπρά, συγγραφέας άρεστών σατυρικών μυθιστορημάτων, που ξάφνιαζαν τον κόσμο με τη νεωτερικότητά τους...

Ο Μωρίς Ντεκομπρά

μέτωπο, ίσως επειδή την περιφρόνησε. Μόλις τελειώσει ένα β.βλίο του, τό στέλνει στον εκδότη του και φεύγει για ένα καινούργιο μακαρινό ταξίδι.

Φαντάζομαι ότι θαρρή μια μέρα κατά την οποία ο Μωρίς θα γινώνη με λαχτάρα τα βλέμματά του προς τη σεληνή, γιατί θα είνε ή μόνη περιφέρειά που θά του μένη άγνωστή.

Ποτέ δεν θ' αζούστε τον Ντεκομπρά να μιλώη για τον έαπτό του. Είνε οσηνός και μετριόφρων. Καί έργατικός. 'Εξή όρες της ημέρας του τις περνά καθισμένος μπρος στό γραφείο του.

Τό σπίτι του στό Παρίσι έχει δεκατέσσερα δωμάτια. Κάθε δωμάτιο είνε επιπλωμένο με τό ρυθμό ενός κράτους. Δωμάτια κινέζικα, Ινδικά, νορβηγικά—και μισσιόν άκόμα άρκαδικά καλύβα.

—'Ετσι έχω την έντύπωση, ότι και μέσα στό Παρίσι ταξιδεύω σε άγνωστες μακρινές χώρες! ερηθίζει να λέη. —'Α! Μωρίς, θυμάμαι τά λόγια που μόλις έλεγες όταν νείο και οδυ, γυρονομάσε τά χαράματα στό φοιτητικά μας δωμάτια! —Λατρεύω τή Μονμάρτη! Δέη μπορώ να ζήσω μακρινά της! Κι' όμως... Πόσο μικρός θά σου φαίνεται σήμερα ό κόσμος, με τις πέντε ήπειρους του!..»